

mende kommen til det Resultat, at denne Maade at løse Spørgsmaalet paa vilde være den heldigste.

Tscherning: Jeg har allerede udtalt, at det ikke var for at gjøre nogen Indsigelse imod den Vej, man har valgt, at jeg tog Ordet, og da jeg maa forståa den ærede Ministers Udtalelse om, at man er bleven enig med alle Vedkommende, derhen, at det ogsaa er forudsat fra de andre Landsdeles Side, at ingen Vanskeligheder derfra vilde reise sig, saa bliver det saameget simplere, at denne Vej betrædes; men det er iøvrigt vanskeligt at betinge Skrafttrædsen af en Skattelov for Kongeriget af en maatte usikker Overenskomst med de andre Landsdele.

Indenrigsministeren ad interim: Loven træder simpelthen i Kraft, hvad enten der maatte udfaa en kongelig Anordning eller ikke; men hvis der ikke kommer en saadan, vil det være en Forseelse, da Bestemmelsen gaaer ud paa, at den skal være der inden 1ste April 1862. Loven træder, som sagt, i Kraft under alle Omstændigheder, men ved Siden deraf er der et Paalæg til Administrationen om, at den skal sørge for at have den vedkommende Sag bragt i Orden inden den Tid, Loven træder i Kraft. Dersom man ikke kan blive enig om lempede Bestemmelser, maa man dog see at blive det om, hvilke Bestemmelser man overhovedet vil gjøre gjældende begge Steder, og dersom det ikke er muligt at undgaae dobbelt Beskatning gennem Stempelingen, maa man see at komme overeens om, paa hvad Maade den skal finde Steb.

Madsen: Naar jeg med 14 ærede Medlemmer har været med at stille Endringsforslaget Nr. 46, er Marsagen for mit Vedkommende den, at det for endeel Aar tilbage har været Skil og Brug, saavidt min Erfaring strækker sig, at Exemplarer af enhver Lov, som har havt saa at sige en almindelig Charakter, saaledes at Enhver maatte rette sig efter den, ere blevne henlagte hos enhver Sognefoged paa Laadet. Dette har imidlertid ikke været Tilfældet i de senere Aar, og endssjøndt det tid-

ligere her i Rigsdagen af den ærede Minister er blevet udtalt, at Exemplarer skulde blive omdeelte til enhver Sognefoged og enhver Commune, har jeg dog ikke endnu erfaret, at det er blevet almindeligt. Det er for at være sikker paa, at det bliver Tilfældet med denne, som det forekommer mig, høist vigtige Lov, at jeg har været med at stille dette Forslag. Hvorvidt Redactionen er heldig eller ikke, skal jeg overlade til Andre at bedømme, men jeg vil haabe, at Forslaget dog er nogenlunde brugeligt, og skal derfor anmode de ærede Medlemmer af Thinget om at stemme for det.

L. C. Larsen: Det Forslag, der er stillet under Nr. 46, bringer mig til at udtale det Ønske, at den høitærede Minister af de Yttringer, der ved denne og andre Leiligheder ere fremkomne, vilde tage Anledning til at skaffe os en hensigtsmæssig Lov om Bekjendtgjørelsen af Lovene og en god og billig Originaludgave af dem; den, vi have, er vel ikke dyr, men den kunde være billigere og hensigtsmæssigere. — Ved det nævnte Forslag har jeg at bemærke, at det er noget tvivlsomt, hvad der forståes ved „Formanden i Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne“; jeg antager, at det maa være den første Magistratsperson; men det vil let indsees, at naar en Henlæggelse hos en saadan Mand skal have Noget at betyde, vil det blive meget besværligt for ham, naar Enhver, der ønsker Oplysning om Stempellovgivningen, skal kunne henvende sig til ham og faae Besked derom; det vil især i de større Kjøbstæder kunne lede til et overordentligt besværligt Arbejde.

N. P. Hansen: Ved Endringsforslagets Affattelse have vi ikke tabt dette af Sigte, men da denne Lov angaaer saavel Kjøbstæderne som Landet, have vi ikke kunnet forbigaa Autoriteterne i Kjøbstæderne. Det maa heller ikke overses, at i de fleste Byer vil Afgang for Deboerne til at erholde den fornødne Veiledning blive lettere; thi der vil jo der blive Commissionsaire til at forhandle Stempelpapir, og hos dem antager jeg, at der vil tilhænde sig den bequemeste Leilighed i saa Henseende. Underledes forholder det sig paa Landet med Sogne-